

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206691
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814206691.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa: X. G., a.s. so sídlom C. 7, XXX XX H., IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. R. G., usadenou euroadvokátkou so sídlom R. 7, I. proti odporkyni: Z. X., narodená XX.XX.XXXX, bytom Y. 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. H. N. so sídlom S. XX, H., o zaplatenie 1.445,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. októbra 2014, č. k. 17C/51/2014-47, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 1.167,85 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z 1.417,50 eur od 17.12.2012 do 17.09.2013, z 1.367,50 eur od 18.9.2013 do 15.10.2013 a z 1.167,50 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, a to do deviatich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 170,70 eur, ktoré je povinná zaplatiť advokátke navrhovateľa, do deviatich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia 1.445,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 21,96 % ročne z 1.494,32 eur od 17.12.2012 do 15.10.2013, z 1.445,42 eur od 16.10.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z 1695,42 eur od 17.12.2012 do 17.09.2013, z 1645,42 eur od 18.09.2013 do 15.10.2013 a z 1.445,42 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, pričom tvrdil, že s odporkyňou uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere, pričom odporkyňa si neplnila svoje zmluvné povinnosti. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa dňa 05.10.2011 pri kúpe tovaru odporkyňou v obchode so spotrebnou elektronikou uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver na kúpu tovaru. Okrem dojednaní o poskytnutí a splácaní tohto úveru boli v nasledujúcom texte obsiahnuté predformulované ustanovenia týkajúce sa uzavretia zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom bola dohodnutá výška úverového rámca 5.000 eur, výška aktuálneho úverového rámca 600 eur, výška mesačnej splátky najmenej 5 % z dlžnej čiastky, splatnosť splátky v 10. deň v mesiaci a úroková sadzba vo výške 26,28 % ročne. V predformulovaných ustanoveniach bolo uvedené, že poskytnutie úveru navrhovateľom odporkyni je podmienené preukázaním schopnosti splácať revolvingový úver, a to riadnym splácaním iných úverov navrhovateľa. Dňa 07.02.2012 navrhovateľ zaslal odporkyni list, s ktorým jej zaslal úverovú kartu, pričom uviedol, že táto karta jej umožňuje vykonávať platby, vyberať hotovosť a prevádzať peniaze na jej účet

alebo adresu. V liste bol uvedený úverový rámec vo výške 1.500 eur, mesačná úroková sadzba vo výške 1,83 % a výška mesačnej splátky 75 eur. Odporkyňa prostredníctvom tejto úverovej karty čerpala peňažné prostriedky od 16.03.2012 do 01.06.2012 vo výške 1.567,85 eur, pričom svojimi splátkami navrhovateľovi zaplatila dňa 20.04.2012 sumu 75 eur, dňa 26.05.2012 sumu 75 eur, dňa 17.09.2013 sumu 50 eur a dňa 15.10.2013 sumu 200 eur. Súd citoval ust. § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 457 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný sčasti. Právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako spotrebiteľský vzťah, pričom z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že k poskytnutiu úveru navrhovateľom odporkyni nemalo dôjsť na základe uzavretia zmluvy, ale až následne potom, ako mala byť splnená bližšie nešpecifikovaná podmienka riadneho splácania iných záväzkov odporkyne vo vzťahu k navrhovateľovi. Podpísaním zmluvy nevznikla navrhovateľovi povinnosť poskytnúť navrhovateľke úver v podmienkach uvedených v zmluve; možnosť čerpať úver odporkyni vznikla až potom, ako jej bol navrhovateľom zaslaný list, ktorý neobsahoval žiaden údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a obsahoval inú ako dohodnutú výšku sadzby úroku a výšku úverového rámca (podľa zmluvy mala byť sadzba vo výške 26,28 % ročne, no navrhovateľ ju v liste určil na 1,83% mesačne, podľa zmluvy mal byť úverový rámec vo výške 600 eur, no navrhovateľ ho v liste určil na 1.500 eur). Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala byť uzavretá štandardným spôsobom predpokladaným v § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale mala byť uzavretá až tak, že navrhovateľ odporkyni zašle list s úverovou kartou. List navrhovateľa nemožno posúdiť ako prijatie návrhu zmluvy, keďže obsahoval iné ako odporkyňou v zmluve odsúhlasené podmienky v časti týkajúcej sa úrokovej sadzby a úverového rámca, preto podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka nešlo o prijatie návrhu, ale o nový návrh, ktorý však už odporkyňou písomne prijatý nebol. Takto uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere treba preto pre nedostatok písomnej formy považovať podľa § 9 ods. 1 Zák. o spotrebiteľských úveroch za neplatnú, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na obsahovo zhodnej listine. Konkludentné čerpanie úveru pritom nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov. Navrhovateľ v neplatnom vzťahu s odporkyňou poskytol odporkyni peňažné plnenie celkom vo výške 1.567,85 eur, pričom odporkyňa mu zaplatila celkom 400 eur, preto súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi podľa § 457 Občianskeho zákonníka len rozdiel medzi týmito sumami, teda sumu 1.167,85 eur. Navrhovateľovi priznal aj uplatnený úrok z omeškania. V prevyšujúcej časti o zaplatení 277,57 eur s prísl. návrh zamietol. O trovách konania rozhodol vo vzťahu k odporkyni podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že okrem svojho vstupu do konania vedľajší účastník neurobil v konaní žiadny úkon, preto takéto právne zastúpenie súd považoval za neúčelné.

Proti rozsudku, v časti zamietavého výroku predmetného rozsudku a do výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorý žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Nestotožnil sa s právnym názorom prvostupňového súdu, že prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na obsahovo zhodnej listine; zmluva bola v danom prípade uzavretá a podpísaná účastníkmi dňa 05.10.2011. Výška úverového rámca v prípade revolvingového úveru bola dohodnutá na 5.000 eur, čo bola nižšia čiastka ako odporkyňa vyčerpala. Pokiaľ súd poukazuje na čiastku 600 eur, toto bola aktuálna výška úverového rámca, ktorú mohla odporkyňa vyčerpať už pri uzavretí zmluvy a výpočet výšky mesačnej splátky 57,40 eur s poplatkom za správu revolvingového úveru 2,70 eur pri splatení v 12 rovnakých mesačných splátkach a celkovej čiastky 721,20 eur pri priemernej hodnote RPMN 23,97 % bol modelovým príkladom. Vyslovil názor, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný a súd sa v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. nevysporiadal dostatočne so skutkovým ani s právnym posúdením veci.

Odporkyňa a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a v nadväzujúcom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok rozsudku, ktorým bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť

navrhovateľovi sumu vo výške 1.167,85 eur s príslušenstvom sa odvolací súd nedotýkal, pretože tento výrok odvolaním napadnutý nebol, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Preskúmaním zistil odvolací súd, že účastníci dňa 05.10.2011 uzavreli písomnú zmluvu nazvanú ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb. V časti I. zmluvy účastníci vyhlásili, že uzatvárajú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere s poskytnutou výškou úveru 296,89 eur, konečnou splatnosťou úveru 15.10.2014, dohodnutou výškou úrokovej sadzby 23,40% a RPMN 26,04%. V časti 2. zmluvy zmluvné strany uviedli, že uzatvárajú tiež Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, s dohodnutou výškou úverového rámca 5.000 eur, aktuálnou výškou úverového rámca 600 eur, výškou mesačnej splátky minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur, splatnosťou mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výškou úrokovej sadzby 26,28%, RPMN 41,76% a dohodnutým poplatkom za poistenie 3,33%, pričom podľa bodu 2.2 časti 2. zmluvy, poskytnutie revolvingového úveru bolo podmienené preukázaním schopnosti odporkyne splácať revolvingový úver a riadnym splácaním úverov. Zmluva mala byť uzavretá až tak, že navrhovateľ odporkyni zašle list s úverovou kartou. Dňa 07.02.2012 navrhovateľ zaslal odporkyni list, v ktorom uviedol, že jej zasiela kreditnú kartu a zároveň akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. V danom liste navrhovateľ uviedol maximálny úverový rámec 3.400 eur, aktuálny úverový rámec 1.500 eur, mesačnú úrokovú mieru 1,83%, výšku mesačnej splátky 75 eur.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, jej prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluva strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľ zmenil predbežne dohodnuté podmienky revolvingového spotrebiteľského úveru zo dňa 05.10.2011, keď dňa 07.02.2012 zaslal odporkyni list, ktorý obsahoval dodatky - najmä inú mesačnú úrokovú mieru, iný maximálny úverový rámec, inú výšku mesačnej splátky, ako obsahoval návrh zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty zo dňa 05.10.2011. V dôsledku uvedeného v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomné podanie navrhovateľa zo dňa 07.02.2012 treba považovať za nový návrh zmluvy. Tento nový návrh však už odporkyňa písomne znovu neprijala. V zmysle cit. ustanovenia § 9 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. musela byť zmluva o spotrebiteľskom úvere v danom prípade uzatvorená obligatórne v písomnej forme. V danom prípade je tak zrejmé, že navrhovateľ mal buď uzatvoriť zmluvu tak, aby bolo zrejmé, že odporkyňa v plnom rozsahu akceptuje zmluvu tak, ako bolo uvedené v návrhu na uzavretie zmluvy zo dňa 05.10.2011, alebo mal zabezpečiť, aby odporkyňa písomne akceptovala jeho nový návrh, ktorý jej zaslal oznámením zo dňa 07.02.2012. Keďže z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že odporkyňa písomne neakceptovala nový návrh navrhovateľa na uzavretie zmluvy, zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi platne nevznikla.

Keďže však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že aj keď odporkyňa neprijala znova písomný návrh navrhovateľa, bola jej navrhovateľom poskytnutá suma 1.567,85 eur, z ktorej odporkyňa navrhovateľovi celkom vrátila sumu 400 eur, súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď odporkyňu zaviazal v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka zaplatiť navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia rozdiel medzi navrhovateľom poskytnutou a odporkyňou vrátenou sumou, vo výške 1.167,85 eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.